

Zübehir Yazıcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.07.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

An/kara

Ankara,

Yalnızlığımın başkenti

An-lar kara...

Yaktım bir çakmakla sigaradan: Kent-i.

Dolu dolu sokaklar, dolu dolu gözlerim.

Hakikat: Sırılsıklam çaresizim

Bir kadının öğününe meze oldu

Deli dolu gençliğim.

Yılan işte,

İşte her yalanı saklıyor, koskocaman gözleriyle.

Gülüşü de doğru mudur bilmem.

Kefene sarılan ölü gibi tebessümüyle.

Silüeti kalbimin acılarla barıştı.

Kalbim kaç senedir unutmak için seni,

Zamanlarla yarıştı.

Oysa aşk bir karıştı, boynumuzu aşan.

Başka bir hayaldir artık gözlerimden taşan.

Sevmemdi seni kalbindeki haşan.

Öldüm bil artık varlığımdan boşan...

Zübehir Yazıcı

Az

Az yaşadı diyecekler arkamdan az yaşadı
Ama çok sevmiřti...
Demiřti: Ceyhun Yılmaz

Çok yaşadı çok yaşadı diyecekler benim arkamdan,
Az'mı sevmiřti...?

Benimde tahammülüm yok işte.
Yapmacık gelişlerle gönül durağından ayrılan
Sahte insanlara.

Zübehir Yazıcı

İmhal

Zaman geçiyor...
Geçiriyor herşeyi, herkesi birbirine
Kundaktaki bebek bile ađlar oldu halimize
Bu çöküşün adımıdır çektiğimiz ğile
Çevirsem kalbimi hangi yöne.
Sonu Allah'a gider.

Dost gidiyor...
Bırakıyor herşeyi, herkesi kendine
Yollar ađlarken, can gülüyor ölüme
Bu gidişin boşluğumudur solan lale.
Baksam şimdi nereye
An'ı hayale geçer.

Ömürde bitiyor
Bırakıyor beşeri, kamili ahiretin nutfesine
Dünya bir ađlarken bir gülüyor öylelerine
Kimilerini isteyerek kimilerini istememesine
Açsam şimdi kitabı
Dilim divane eder...

Zübehir Yazıcı

Kimsenin Sorunu Olmamak

Konuşuyordu, benimle alakalı bir konu açtı
Hoşuma gitmeyen ve sevmediğim ,
Konuyu kapatın demek istedim,
Herkes kendi hayatına baksın diyecektim, sustum.

Onu kırmak istemedim,
Konuyu geçistirdim.

Ses çıkarmadım, cevap vermedim, dinledim,
Ama o zoraki devam ettirdi farklı sözlerle
Benim için kavga etmeyin diye
Bağladım bende olayı,
Onlar kahkaha atmaya başladı,

Sustum, sakın kalmayı öğrendim,
"Kimsenin sorunu olmayacağım bundan sonra."
Bir köşeye çekilip kendime söz verdim,

Öğrendim hayat teşekkür ederim.
Zübehir Yazıcı

Sana Borçluyum

Sana ne desem zor olacak biliyorum,
Her ikimiz içinde,
Kendime bile söyleyemediğim için
Sana borçluyum
Bu konuşmayı,

Satırlarda üstüne düşen payı alacak istemeden
Sen bir gün okuduğunda kendi payını
O yüzden karşılıklı konuşuyormuşuz gibi,
Dinle bu sözcükleri...

Bu Semtin ölü çocuğuyum ben,
Yaş aldıkça yaş atan gözlerinden,
Yaşatmasını bilmeyen bir toplumun yağmalanmış medeni,
Say beni, herkes gibi,
Sorsan bu çağda hepimiz çokta medeni

Bakınca dışardan çokta iyisiniz
Ama eşitsizlik makamını kaplıyorsunuz beyefendi,
Çığlıkları uçuşur içimde çocuk,

Kabuğu kırılmıştır adaletin biliyorum.
Gördükçe, yaşadıkça bazı şeyleri.

Yapayalnızsın diyorlar çıkarlarına ters düşersen
Yapamıyorsun diyorlar düzgünce öğretmeden.
Olayın öz'ü bu çocuk.

Kırıldı bende artık insanlara ebediyyen güven
Bana güven!
Dinleneceğin tek yer kendi kalbin olsun.
Öğreneceğin tek yer gözlerin.
Kimseye itimat etme çocuk.

Çok iyi olsanda muhakkak kusur bulacaklar bir yerde.

O yüzden çocuk sevdiğin gibi yaşa, önce kendini sev.
Kendinden nefret etmeni sağlamalarınada izin verme.
Üzgünüm ama bana yaptıkları tam olarakda bu oldu
Sistem bekçilerinin...

Filistinlinin cephedeki hali gibi maneviyatımız.
Yanmışız, uzanmışız, talanmışız çocuk.

Zübehir Yazıcı

Sırılıklam

Sırılıklam
Bu şiir, 03.07.2024 tarihinde günün şiiri seçilmiştir.
Güneş ☐ yağıyor üstüme bugün

Sus pus kaldığım odamın perdelerinden

Herkes bana küstü mü ne

Cevapsız onca soruyla sırılıklamım

Şehitler gözüme sokuyor vatan sevdasını

Hangisinin tutmalı (o kadar çok ki) yasını

Kimi on sekizinden yeni almış yaşını

Onlardan fazla yaşadığım yıllarca sırılıklamım.

Ekmek elinde para dilenen

Dilendikçe ekmeği için, bazen dile düşen

Cebinde beş parası olmayan

Gerçek fakirler için sırılıklamım

Gücü bile yokken kendini savunmaya

Sokağın ortasında uluorta

Yerden yere vurulup canına kıyılan

Her mazlum için sırılıklamım

Yağmur yağarken peyderpey,

Sorulunca kendine;

Şurdan, burdan geçiyor mu muavin bey,

Artık takati kalmayarak cevap veren

Emektar soluklar için sırılıklamım

Çuvallar altında ezilip terleyen,
Bazen yorgun düşüp efkarıyla terleyen,
Güzel bir yuva kurma hayalini süsleyen
Dertli yürekler için sırlısıklamım,

Dünyanın var bin bir türlü hali
Hiç bitmiyor derdi ahvali
Dertsiz ölmeyen yok billahi,
Feleğin çarkından geçerken sırlısıklamım

Kim gelmişte etmemiş dünyada temaşa
Yürekte yer kalmaz ancak, ölünce karlı kışa
Sevinerek uğurlanması gereken naaşa
Ağlayan kalpler için sırlısıklamım,

Ağlamanın da bin bir türlü hali var,
Bazen Yanlış anlamaktan
Bazen de yanlış zamandan husüle çıkar,
Gözlerimizdeki perdeyi illaki ağlayarak mı yırtalım

Tükenir kimi on beşinde,
Kimi düğün eder yetmişinde,
Unutulur gitmişinde, geçmişinde,
Vefasız dünyam için sırlısıklamım...

Zübehir Yazıcı

Soğuk Taş

Soğumakta Gün,
Soğumakta Zaman,
Deniz hırsından çok uzakta.
Boğulmakta sevgi,
Dostluk sırtımda tek solukta,
Kalakalmış bir inancım ayakta..

İyiliğim nazarında bu somurtulanın
Almadı aklım; Taşmakta
Çehresi düşmüş her neden tüm yakınlarımın.
Bir yer bulupta içinde taş mağaranın
İster Allaha sığınmakta

Zübehir Yazıcı

Şira

Kimi her yaşadığı an düşün eder.
Kiminin bulduğu ekmektir düşün.
Kimi sebat eder her öğün.
Kiminin sabrıdır cülüm
Kimi beyazlarla eder düşün
Kiminin düşünüdür, Ölüm..

Zübehir Yazıcı

Vatan

Zaman verildi,
İmtihan edildin,
Mekan geçici,
Bilin diye can verildi,

Şan verildi,
Şöhret Verildi
Kılıç edindin,
Yayın diye islam verildi,

Hz. Muhammedin (s.a.v) Dudağında
Sahabenin hayatında
Ümmetin tüm ummanında,
Olsun diye kan verildi

Türkün kutlu vatanında
Ay yıldızlı bayrağında
Ehlinin son durağında
Kurtarın diye pay verildi.

Allaha olma asi
Zalimdir Zulme vasi
Ebu Cehil gibisi
Olmayın diye nân verildi.
Zübehir Yazıcı

Yağmur

Dopdolu anılarımda, dolaşır umudum
Bitmiş hayat muştum, yuvarlanır uçurumlarında,
Tarçın kokulumdu gençliğim tutulmuşum
Yanlışından geçer olmuşum
Hayat kırıklığının,
Yağmurların,

Yağmurlar gökyüzüne ihanette,
Vazgeçmiş sinemde yaşayan emekte,
Yetenektir,
Acını ustaca maskelemekte
Soluğum,
Zehir olan zamanlarıma kükremekte
Ruhumda diriltip,
Ders alıyorum,

Anlamalı mı beynimdeki hücreler?
Her sabahı insanın
Ölüm diye mi geceler?
Külüm sana, Yangınım O'na
Vaziyetim müjdelere,
Doğrulmayı seçiyorum,
Yağmurlarımda...

Zübehir Yazıcı